

[Robert Mikkelsen.]

Der er ogsaa Spørgsmaalet om Udrensningen i Lejrene, og der er Spørgsmaalet om de danske Funktionærers Arbejdsforhold og Arbejdsvilkaar. Men disse og andre Problemer kan der blive Anledning til at vende tilbage til. Der blev i sidste Samling nedsat et Udvalg, som beskæftigede sig med tyske og allierede Flygtninge, og der er fremsat Forslag om, at et lignende Udvalg nedsættes paa ny. Der kan imidlertid endnu gaa lang Tid, før et saadant Udvalg kan aflægge Beretning, og de Spørgsmaal, jeg her har været inde paa, har efter min og mit Partis Mening en saadan Betydning, at de maatte rejses ved første Lejlighed, ved den Lejlighed, som Finanslovdebatten naturligt giver.

Bomholt: Der er et Spørgsmaal, der i denne Tid drøftes i ethvert Hjem i Esbjerg og i øvrigt ogsaa uden for Esbjerg i vide Kredse i Vestjylland. Det er Spørgsmaalet om Esbjerg Havn og dens Fremtid. Esbjerg Havn er en Statshavn, det vil sige, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har Ansvaret for dens Administration, og det er et stort Ansvar. Danmarks femtestørste By er afhængig af den Dygtighed, hvormed Havnen ledes. Hvis Havnen stagnerer, stagnerer Byen, hvis Havnen er i Fremgang, vil det spores i Byen og hele dens Opland.

Det synes desværre, som om Esbjerg Havn kommer langsommere i Gang end adskillige andre Statshavne i Danmark, og hvad er Grunden dertil? I de nærmeste Maaneder efter Befrielsen spillede visse Forestillinger om Minefare maaske en Rolle, men de eksisterer næppe mere. Det kan heller ikke være Besejlingsforholdene, der holder Skibene borte. Løbet, der delvis sandede til i Tyskertiden, er uddybet til de samme 8 m som før Krigen. Det er imidlertid en Kendsgerning, at Havnen er meget lidt benyttet. Hvis ikke Byen havde et stort Fiskerierhverv, vilde Depressionen rimeligvis allerede have gjort sig alvorligt gældende.

I en Redegørelse oplyser Handelsstandsforeningens Formand, Hr. Direktør Harald Eriksen, at Havnen fra 1. Oktober 1945 til 1. Oktober 1946 har været besejlet af 377 Skibe mod 1 187 i samme Periode i 1938—39. Eksportmængden er gaaet ned fra ca. 290 000 t i det sidste Aar før Krigen til 60 000—70 000 t. Det betyder færre Havne- og Bropenge og helt igennem ringere Forhold for Byens Arbejdere, der maa dele det sparsomme Arbejde og nøjes med en utilfredsstillende Ugeløn. D. F. D. S.s Baade har ikke fuld Last, naar de forlader Kajen, og man

spørger uvilkaarligt: Er der ført de tilstrækkelige Forhandlinger med de Myndigheder, der i Dag tildeler Kvanta til de forskellige Udførselslinier? Er der f. Eks. forhandlet med Smøreksporudvalget for at sikre en velovervejet og rimelig Tildeling af Smørekspor? Der meldes om besynderlige Forhold paa Havnen. Et Parti Hamp, der skulde anvendes paa Esbjerg Tovværksfabrik, kom pr. Skib til Esbjerg, men skulde være fragtet til anden Havn og derfra pr. Bane være sendt tilbage til Byen. Naar Varen alligevel blev udskibet, skyldes det et særlig kraftigt Initiativ fra Fabrikkens Direktør, Hr. Brogaards Side. Det er kun et lille Tilfælde, men det er typisk for Situationen. Det er, som om Havnen er paa Vej til at miste sin tidligere store Prestige.

Der kan ikke rettes nogen Bebrejdelse mod Havnedirektøren eller andre, der arbejder i Havnens Tjeneste, det er hele Organisationssystemet, der er haabløst forældet. Den dygtigste Mand vil komme til kort, hvis han skal arbejde under et System, der i sig selv er dræbende for et videregaaende Initiativ. Jeg kender Forholdene af personlig Erfaring. Jeg var en Aarrække Medlem af Esbjerg Havneraad, indtil jeg udtraadte som Protest mod Fischer Simonssens Handlinger. Havneraadet er uden Myndighed, det maa henvende sig til Vandbygningsdirektoratet, hvis Chef er Vandbygningsdirektør Hertz, og derfra gaar Skrivelserne videre til Departementet, eventuelt Finansministeriet og Finansudvalget.

Havnedirektøren indtager en Nøglestilling i Havnens Administration, men han har, saa vidt jeg ved, ikke været i Esbjerg siden 1940 — nu skriver vi 1946! Han har altsaa ikke været i Byen efter den 5. Maj 1945 for personligt at se, hvad Tyskerne har foretaget af Ødelæggelser, eller for at forhandle med Havneraadet om Fremtidens Opgaver. Det er ikke enhver Chef givet at drive en Millionforretning paa tilsvarende Maade. Havneraadet ved saa udmærket godt, at Havnens Materiel er forældet, at der maa foretages forskellige Nyanskaffelser. Losningen foregaar endnu ved Heste og Haandkraft. For nogle Maaneder siden blev der indsendt et Andragende om en enkelt elektrisk Kran til Hjælp ved Stykgodsbehandling. Der er endnu ikke kommet Svar. Jeg vil være den højtærede Minister taknemmelig for at faa Besked om Datoen for paagældende Skrivelse og med nærmere Motivering for, hvorfor Havneraadet og dermed Byen endnu ikke har faaet Svar. Der er ligeledes for Maaneder siden fremsendt et Andragende om Bolværksanlæg ved